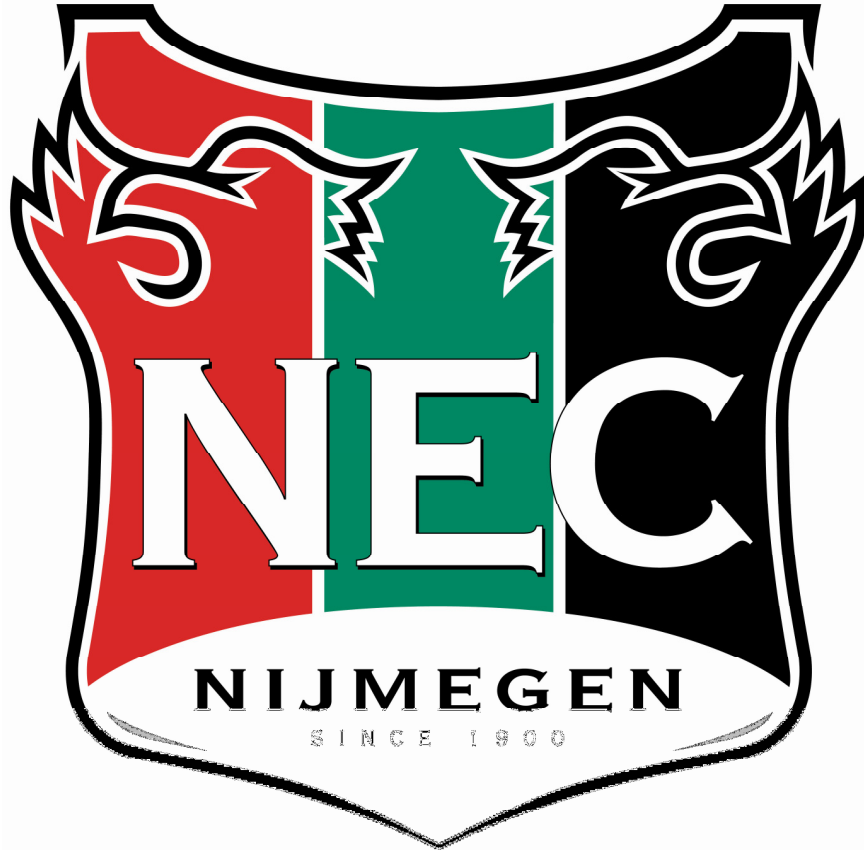

Jouw spreekbeurt over **N.E.C!**

Inhoudsopgave 'Jouw spreekbeurt over N.E.C!'

Hoofdstuk 1 - Geschiedenis	1	
Het ontstaan van voetbal		1
De oprichters van N.E.C.		2
Hoofdstuk 2 - Het stadion	3	
De oude Goffert & de bouw daarvan		3
De nieuw Goffert & uitbreidingsplannen		6
Hoofdstuk 3 - Belangrijke wedstrijden	9	
De bekerfinale		9
Nijmegen Europa Cup		10
Alles kwam goed!		11
Hoofdstuk 4 - Het clublied van N.E.C.	12	
Hoofdstuk 5 - Clubmascotte Bikkel	13	
Hoofdstuk 6 - Spelers door de jaren heen	14	
Sije Visser.....		14
Jan Peters.....		14
Frans Janssen.....		14
Wilfried Brookhuis.....		14
Carlos Aalbers.....		15
Jack de Gier.....		15
Dennis Gentenaar.....		15
Frank Demouge.....		16
Bjørn van der Doelen.....		16
Arjan Ebbinge.....		17
Danny Hesp.....		17
Edgar Barreto.....		17
Patrick Pothuizen.....		17
Gábor Babos.....		18
Jonas Olsson.....		18
Peter Wisgerhof.....		18
Hoofdstuk 7 - Trainers door de jaren heen	19	
Jimmy Calderwood.....		19
Johan Neeskens.....		19
Ron de Groot.....		20
Mario Been.....		20
Wiljan Vloet.....		21
Hoofdstuk 8 - N.E.C. en de Maatschappij	22	
Hoofdstuk 9 - Leuk om in de klas te doen	23	

Hoofdstuk 1 - Geschiedenis

Het ontstaan van voetbal

In 1857 werd de eerste officiële voetbalvereniging, Sheffield Football Club, opgericht. De jeugd van toen voetbalde al langer, weliswaar met een bal gemaakt van een aantal bij elkaar geperste kranten met een stuk touw erom heen. Zij schopten wat tegen die bal, maar van samenspel was geen sprake. De Football Association werd opgericht in 1863- inmiddels waren er meerdere clubs. Tevens werd de buitenspelregel ingevoerd en het aantal spelers werd in 1870 op elf (elftal) vastgelegd. De oprichting van de eerste officiële Nederlandse voetbalvereniging was in 1879, n.l. De Haarlemsche Football Club (HFC).

In 1883 verving men de ovale rugbybal voor een ronde bal. In Nederland werd het Engelse woord Football door het Nederlandse woord Voetbal vervangen, toch vind je in de namen van een aantal voetbalclubs nog steeds de afkorting FC (Football Club). De strafschoot werd in 1891 ingevoerd. Ook in Nederland was behoefte aan een bond en zodoende werd in 1889 de Nederlandsche Voetbal en Athletiek Bond opgericht. De eerste wedstrijd van het Nederlands elftal, toen nog Bondselftal geheten, werd gespeeld in 1894 tegen het Engelse Felixstow.

N.E.C.

N.E.C. (Nijmegen Eendracht Combinatie) is niet de oudste voetbalclub van Nederland. Een stuk of veertig voetbalverenigingen bestaan langer. Maar N.E.C. is toch uniek. Het was voor zover bekend de eerste voetbalvereniging die werd opgericht door 'gewone' arbeiders, echte volksjongens. Voetbal was in 1900 al aardig populair, maar het clubvoetbal was nog een echte elitaire bezigheid. Verenigingen als UD (Deventer), Quick (Nijmegen), Sparta en Vitesse waren dan ook allemaal opgericht door de zoons van rijke industriëlen, middenstanders en andere rijke mensen.

De oprichters van N.E.C.

De oprichters van N.E.C. hadden een heel andere achtergrond. Zij kwamen zonder uitzondering uit de oude Nijmeegse Benedenstad, destijds niet veel meer dan een krottenwijk, de plaats waar de armste mensen woonden. Voetballen deden de jongens uit de Benedenstad iedere dag. Niet op een veld, maar op straat en het liefst op de Waalkade.

Uniek was het vooral dat een aantal van die jongens op 15 november 1900 het besluit nam om een eigen voetbalclub op te richten. Ze deden het helemaal zelf, zonder hulp van buitenaf. Ze verzonnen de naam Eendracht en besloten dat voortaan iedere week een contributie van welgeteld 2 cent betaald zou worden. Voor dat geld werd eens in de zoveel tijd een nieuwe bal gekocht.

De oprichters van Eendracht

Anton Kuijper

Guus Lodestijn

Wouter van Lent

In de eerste jaren speelde Eendracht alleen maar wedstrijdjes tegen vriendenploegen uit andere delen van Nijmegen. Het ploegje uit de Benedenstad bleek aardig te kunnen voetballen. Toen er in 1903 een Nijmeegse Voetbalbond werd gevormd, werd Eendracht gelijk kampioen en promoveerde daardoor naar de Geldersche Voetbalbond. Toen werd het voetbal een serieuze zaak, zeker nadat twee jaar later promotie naar de tweede klasse van de KNVB volgde.

De naam N.E.C. kwam in april 1910 tot stand. Eendracht fuseerde in dat jaar met een club die Nijmegen heette. Nijmegen had slechts twee jaar bestaan en was eigenlijk opgericht door leden van Quick die zich absoluut niet thuis voelden bij die elitaire vereniging. De Nijmegen Eendracht Combinatie leek een gouden vondst. De club had veel leden, veel goede voetballers en een aantal goede bestuurders.

Hoofdstuk 2 - Het stadion

De oude Goffert

N.E.C. en De Goffert. Het zijn tegenwoordig twee onlosmakelijk verbonden begrippen. En toch, het is pas sinds 2000, toen er een volledig nieuw stadion werd gebouwd, dat N.E.C. zich echt happy voelt in het stadspark.

Op de Hazenkampseweg groeide N.E.C. uit tot een toonaangevende club. Dankzij de eigen velden, en het eigen clubhuis stroomden de leden toe. N.E.C. kreeg een bloeiende jeugdafdeling en de opbrengsten werden ook steeds hoger. In de jaren dertig streefde N.E.C. buurman Quick eindelijk voorbij en pal voor de oorlog, in 1939, mocht de Nijmegen Eendracht Combinatie zich de derde club van Nederland noemen.

De bouw van de oude goffert: Allemaal met de hand. In 1939 werd de oude Goffert geopend door z.k.h Prins Bernhart

In datzelfde jaar werd iets zuidelijker in de stad het gigantische stadion De Goffert geopend. In grootte destijds het derde stadion van Nederland, na De Kuip en het Olympisch stadion in Amsterdam. De Goffert was gebouwd als onderdeel van het gelijknamige stadspark. Duizenden Nijmeegse werklozen hadden tijdens de crisisjaren min of meer verplicht moeten ploeteren in het park, en zij vervloekten vooral het stadion. 'De Bloedkuul' was de bijnaam. Geen wonder, want De Goffert werd volledig met de hand uitgegraven. Een kuil van zes meter diep, hellingen van negen meter hoog. In totaal werd 80.000 kubieke meter grond verplaatst.

Bloed, zweet en tranen kostte de aanleg, en toen daar dan een sprankelend wit geschilderd stadion lag, wilde niemand er voetballen. Quick en N.E.C. waren de clubs die in aanmerking kwamen, maar beide clubs bedankten vriendelijk voor de eer. Waarom zouden ze ook? Voor de Goffert moesten ze huur betalen, terwijl ze aan de Hazenkamp hun eigen stadions hadden, die meestal groot genoeg waren. N.E.C. bijvoorbeeld kon 12.000 toeschouwers bergen op de Hazenkamp.

Pas op 29 maart 1942 speelde N.E.C. voor het eerst in De Goffert. De derby tegen Quick werd als experiment in het grote stadion gespeeld. Met 15.000 toeschouwers kon de penningmeester tevreden zijn. Maar nog steeds piekerde geen N.E.C.'er over een verhuizing. Toch kwam het daar wel van.

In het laatste oorlogsjaar werd het N.E.C.-terrein namelijk vrijwel volledig vernield. Eerst door het oorlogsgeweld zelf, daarna doordat de Engelsen en Canadezen de velden gebruikten als legerbasis. Daardoor moest het eerste elftal van N.E.C. wel uitwijken naar De Goffert.

In de goede tijden zaten er bijna 30.000 mensen in de oude Goffert.

In het seizoen 1945-1946 werd De Goffert echter meteen stevig vervloekt. Van de eerste tien thuisduels won N.E.C. er slechts drie. Natuurlijk werd het grote stadion meteen als de oorzaak van de slechte prestaties opgevoerd. Toch draaide men al snel bij. Geen wonder, want N.E.C. presteerde de eerste jaren na de oorlog uitstekend en haalde dankzij De Goffert enorme toeschouwersaantallen. Alleen al in de kampioenscompetitie van 1947 (vijf thuiswedstrijden) telde de penningmeester een totaal aantal van 125.000 bezoekers.

De nadelen van de Goffert bleken echter in de mindere jaren die daarna volgden. In het begin van de jaren vijftig holden de toeschouwersaantallen achteruit en werd voor het eerst duidelijk hoe sfeerloos De Goffert kon zijn. Toch verhuisde in 1961 de hele club naar het park. De gemeente had het terrein aan de Hazenkampseweg nodig als bouwgrond en net als Quick moest N.E.C. daarom vertrekken.

Een echt goede deal was de min of meer gedwongen verhuizing niet voor N.E.C. De club was eigenaar geweest van de velden en opstallen aan de Hazenkampseweg, maar werd nu huurder van het Goffertstadion en de bijvelden. Het clubhuis en kleedkamers op De Goffert waren ook niet veel bijzonders. Quick sprong er met de verhuizing naar de Dennenstraat heel wat beter uit.

Echt klagen deed N.E.C. aanvankelijk niet, want in de jaren zestig ging het goed met de club. Promoties naar eerste en eredivisie zorgden voor hoge toeschouwersaantallen. Pas toen de prestaties halverwege de jaren zeventig begonnen terug te lopen, startte het geklaag over De Goffert pas echt. Al in het begin van de jaren tachtig was duidelijk dat er ooit iets rigourees aan het stadion zou moeten veranderen, maar het bleef aanvankelijk bij wat lapwerk. De eerste grote verandering werd al in 1955 doorgevoerd. De Goffert kreeg verlichting, die door de Nijmeegse firma Alewijnse werd aangelegd.

Het echte timmerwerk begon in de jaren zeventig. Het bouwbedrijf van de latere voorzitter Henk van de Water zorgde in 1978 dat de hele Hazenkamptribune werd overdekt. Niet veel later volgden aanpassingen die vooral met de veiligheid van doen hadden. Zo werden op de tribunes kilometers hekwerk geplaatst.

In 1982 werd het oude hoofdgebouw van het stadion onder handen genomen, in 1985 werd een nieuw spelershome gebouwd. Langzaam maar zeker verdween de oorspronkelijke vorm van De Goffert.

Pas in 2000 keerde het tij. Een toevallige samenloop van omstandigheden zorgde dat ineens kon, waarover men jaren alleen had kunnen dromen. In de eerste plaats moest er iets gebeuren, omdat de KNVB in navolging van de UEFA als eis stelde dat alle toeschouwers vanaf medio 1999 een eigen zitplaats zouden hebben. Voor de Goffert, met zijn enorme staanplaatsen, zou dat betekenen dat er slechts zo'n 5.000 bruikbare plaatsen overbleven. De capaciteit, ooit 30.000, was de voorbije decennia door allerlei verbouwingen en veiligheidmaatregelen toch al teruggelopen naar net iets meer dan 10.000.

Er moest iets gebeuren en de nieuwe voorzitter Hans van Delft en zijn medebestuurder Han Weijers bleken net op het goede moment te zijn aangetreden. Zij hadden de contacten en ervaring om een dergelijk project van de grond te tillen. Bovendien bleken bedrijfsleven, gemeente en ook provincie eindelijk bereid bij te dragen.

Te bewijzen valt het niet, maar waarschijnlijk was de oplevering van het Gelredome in Arnhem net wat nodig was om in Nijmegen ook iets in gang te zetten. Men begreep dat de grote concurrent Vitesse dankzij het nieuwe stadion een enorme voorsprong zou krijgen die misschien nooit meer te overbruggen zou zijn.

De laatste factor van betekenis was dat N.E.C. net toen de plannen hun definitieve vorm begonnen te krijgen, goed begon te presteren. Met een achtste plaats in de eindrangschikking van het seizoen 1997-1998 hadden de N.E.C.-bestuursleden een positief verhaal te vertellen.

In ieder geval ging het ineens hard. In februari 1999 werd het eerste deel van de oude Goffert gesloopt. Nauwelijks een half jaar later speelde N.E.C. voor het eerst in een nieuw stadion.

De Goffert is nu weer een modern stadion. De tribunes liggen pal op het veld, de toeschouwers zitten zonder uitzondering comfortabel. De sponsors worden in de watten gelegd op de zogenaamde Gaanderij en het nieuwe stadion telt veertien skyboxen. De Goffert is een eigen huis om trots op te zijn.

De nieuwe Goffert

Inmiddels zijn er alweer plannen voor uitbreiding. Het enige vak wat soms niet is uitverkocht bij N.E.C. is het bezoekersvak. Verder is het al bijna niet meer mogelijk om een seizoenkaart bij N.E.C. te bemachtigen en heeft de club een wachtlijst waar een paar honderd mensen hopen op een plaatsje.

De bedoeling is dat er een innovatief stadion gebouwd gaat worden op de plaats waar nu ook De Goffert staat. Of dit Topsport & InnovatiePark Nijmegen, oftewel het TIP, er gaat komen hangt af van de gemeente Nijmegen. De gemeenteraad moet hier namelijk een beslissing over nemen.

Bij N.E.C. hoopt iedereen dat dit een positieve beslissing gaat worden zodat er meer publiek en ook meer sponsors zich aan de club kunnen & gaan binden!

Hoofdstuk 3 – Belangrijke wedstrijden

De Bekerfinales

Nooit won N.E.C. een echte prijs, toch haalde de club maar liefst viermaal de bekerfinale.

Twee keer was N.E.C. de underdog, maar op 31 mei **1973** was men juist de torenhoge favoriet. In de Kuip, tegen NAC ging het echter helemaal mis. N.E.C., met trainer Wiel Coerver en spelers als Jan Peters, Frans Thijssen, Harrie Schellekens, Jan van Deinsen en Cas Janssens maakten de verwachtingen niet waar. Integendeel, door interne problemen was er een ruzie-achtige stemming bij de Nijmegenaren en won NAC met 2-0.

In 1983 was het eigenlijk een wonder dat N.E.C. de bekerfinale haalde. De Nijmegenaren degradeerden dat seizoen, maar bereikten (heel moeizaam) toch de eindstrijd. Tegenstander was Ajax, dat in twee wedstrijden (de dubbele finale was destijds een experiment) duidelijk beter was. Het werd twee maal 3-1 voor de Amsterdammers.

In 1994 was het alweer opmerkelijk dat N.E.C. in de finale stond. Immers, N.E.C. was een eerste divisielclub. Maar wel een met een heel goed elftal, dat een maand later via de nacompetitie ook zou promoveren. N.E.C., met spelers als Lok, Hoekman, Van Wonderen, Van der Weerden en de razendsnelle Bennie Dekker, had in de halve finale al verrassend toegeslagen. Ajax werd in de Amsterdamse Meer met 2-1 geklopt. In de Kuip, tegen Feyenoord, was N.E.C. niets minder dan de Rotterdammers. Maar Feyenoord won toch met 2-1.

In het jaar van het 100-jarig bestaan van de club (**2000**) bereikt N.E.C. opnieuw de bekerfinale. In de competitie ging het niet al te best, en werd op het nippertje deelname aan de nacompetitie voorkomen. De finale tegen Roda JC was voor de 20.000 meegereisde supporters uit Nijmegen min of meer een teleurstelling. N.E.C. verloor kansloos met 2-0. De halve finale (winst na strafschoppen in Alkmaar tegen AZ) was voor veel fans een hoogtepunt.

Nijmegen Europa Cup

29 mei 2003 gaat het boek in als een historische dag. Voor het eerst in het bestaan van de club kwalificeerde N.E.C. zich op eigen kracht voor Europees voetbal. Door de late treffer van Jarda Simr (foto) eindigde N.E.C. op de 5e plaats in de vaderlandse Eredivisie. Dit hoogtepunt leidde tot ongekeende taferelen; uitzinnige supporters op het veld in Waalwijk, een vreugde-explosie van ruim 5.000 supporters in De Goffert die de wedstrijd op een groot videoscherm volgden en een fantastische huldiging in het centrum van Nijmegen. Daar waren zo'n 15.000 mensen aanwezig.

Alles kwam goed!

Aan het einde van het seizoen 2007-2008 schreef toenmalig N.E.C. trainer Mario Been geschiedenis door alle 6 wedstrijden in de play-offs winnend af te sluiten. De prijs voor het winnen van die play-offs was plaatsing voor het UEFA Cup toernooi.

Hierin werd N.E.C. in eerste instantie gekoppeld aan Dinamo Boekarest. Na een moeizame 1-0 overwinning thuis, bleef de bloedstollende uitwedstrijd 0-0. Hierdoor bereikte N.E.C. de groepsfase en ontmoette daarin Dinamo Zagreb (uit), Tottenham Hotspur (thuis), Spartak Moskou (uit) en Udinese (thuis). Na een prachtige wedstrijd met een miraculeus scoreverloop overleefde N.E.C. de groepsfase en kon wederom een mooi hoofdstuk aan de rijke clubhistorie toevoegen.

De volgende tegenstander in de UEFA Cup bleek een maatje te groot; eerst werd thuis met 0-3 verloren van het Duitse Hamburger SV. Uit leek er dus geen eer meer aan te behalen, maar door de ongelooflijk grote groep meegereisde N.E.C. supporters oogstte N.E.C. toch alom respect en bewondering.

Hoofdstuk 4 – Het clublied van N.E.C.

N.E.C. bestaat meer dan 100 jaar en hele volksstammen menen dat het officiële clublied al bijna net zo lang bestaat. Niets is echter minder waar. 'Weer trekken wij ten strijde' is eigenlijk een piepjong lied. Op 6 november 1966, tijdens de derby tegen FC Den Bosch, werd het pas 'geboren'.

*Daar, aan de boorden van de Waal
ligt de oude Keizerstad,
die door de eeuwen heen de taal
des Keizers nooit vergat.
Die taal van vechten voor het doel
kregen wij van hen mee,
met het juist beleid, de hoofden koel
vechten voor N.E.C.*

Refrein:

*Weer trekken wij ten strijde
voor ons rood, zwart en groen,
vechten ten alle tijde
N.E.C. wordt kampioen!
Vechten ten alle tijde
N.E.C. wordt kampioen!*

*Kom mannen, hou de kleuren hoog
van Goffert, van club en stad!
Blijf vechten, hou 't doel in 't oog
al zit het soms niet glad!
Breng Nijmegen steeds hoger op
't is 't aan de stad verplicht!
Neem N.E.C. mee naar de top
de strijd hier op gericht.*

Refrein

*En valt de strijd niet altijd mee
verliest dan toch nooit de moed!
Hou hoog de naam van N.E.C.
in voor- en tegenspoed!
Laat steeds weer weten in het land
waar N.E.C. behoort,
denk steeds aan de sportieve kant
zowel in daad als woord.*

Hoofdstuk 5: Clubmascotte Bikkel

Hallo allemaal,

Jullie kennen me inmiddels wel denk ik, want ik ben het 'gezicht' van de enige echte kidsclub van N.E.C., de N.E.C. Juniors! Hiermee wordt denk ik bedoeld dat ik bijvoorbeeld bijna altijd aanwezig ben bij activiteiten die we voor jou organiseren en dat je bijvoorbeeld van mij antwoord krijgt als je post stuurt aan de N.E.C. Juniors.

Mijn naam is dus Bikkel en zoals die naam al een beetje vertelt ben ik echt een doorzetter. Ik ben altijd vriendelijk maar ook best strijdlustig. Vooral als mijn helden het groene gras van ons stadion opkomen! Dan ben ik zenuwachtig, dan stroomt het bloed sneller door mijn aderen en dan hoop ik zó dat ze winnen!

Net als jullie ben ik dus N.E.C. supporter in hart & nieren zoals dat heet. Ik ken de spelers van N.E.C. ook heel goed. Voetballen doe ik zelf ook en ik kan best wat trucjes enzo. Niet zo goed als sommige N.E.C. spelers, maar het gaat best aardig. Soms leren ze me een nieuwe truc en dan oefen ik net zo lang totdat ik 'm ook kan.

Voor de wedstrijd wens ik de spelers altijd heel veel succes. Niet alleen van mij maar ook van al mijn vrienden & vriendinnen die lid zijn van de N.E.C. Juniors. Ik weet dat ze altijd goed hun best doen en na de wedstrijd ben ik dan ook trots als ik ze helemaal moe en bezweet van het veld af zie komen. Als ik dat zie dan weet ik dat het nooit voor niets is dat ik ze de hele wedstrijd aanmoedig en liedjes voor ze zing.

Hieronder zie je wat actiefoto's van me!

Hoofdstuk 6: Spelers door de jaren heen

Sije Visser (Menaldum, 27 augustus 1950)

Op 25 mei 1986 stopte Sije Visser definitief met profvoetbal. De lange speler, die 19 jaar betaald voetbal speelde waarvan 15 seizoenen bij N.E.C., werd gekend als een harde verdediger. Sije Visser debuteerde in het seizoen 1967-'68 bij Hermes DVS, dat toen nog in de tweede divisie speelde. Zijn eerste echte officiële wedstrijd was thuis tegen Heerenveen. Visser was net 17 en begon in de basis. Toen hij 20 was kwam hij zonder club te zitten. Visser: "In deze periode kwam ik stom toevallig in contact met Hans Venneker, die ooit bij Feyenoord, Sparta en N.E.C. speelde. Venneker was inmiddels journalist, interviewde me omdat ik uit de boot dreigde te vallen. Hij heeft voor me bij N.E.C. geïnformeerd. Ik mocht onder Wiel Coerver een proeftraining maken en ik werd meteen gecontracteerd." Visser speelde meer dan 700 wedstrijden voor N.E.C., waarvan 343 eredivisiewedstrijden, en is daarmee recordhouder. In deze wedstrijden scoorde hij 13 keer.

Jan Peters (Groesbeek, 18 augustus 1954)

Jan Peters werd bekend onder de bijnaam Jantje Breed, omdat hij de bal vaak breed zou leggen. Hij begon zijn carrière bij Germania, speelde vervolgens voor N.E.C. en ging van daar over naar AZ'67. Na het kampioenschap in Alkmaar in het seizoen 1980-1981 vertrok hij naar Genoa 1893. In Italië speelde hij vervolgens ook voor Atalanta Bergamo, om vervolgens terug te keren bij N.E.C. en zijn carrière af te sluiten bij De Treffers. Jan Peters speelde 31 interlands waarin hij vier keer het doel trof. Hij werd vooral bekend in Nederland doordat hij tegen het Engelse elftal op Wembley twee keer scoorde voor het Nederlands voetbalelftal (0-2).

Frans Janssen (Groesbeek, 3 januari 1955)

De geboren en getogen Groesbeker Frans Janssen werd in 1976 nog te licht bevonden door N.E.C. Leen Looyen die hulptrainer werd bij Willem II, nam hem mee naar Tilburg. Een jaar later ging Janssen alsnog naar N.E.C. Toen het financieel slechter ging met N.E.C. nam Frans Janssen er een baan bij als dakdekker. In een smerige blauwe overall kwam hij dan naar de training. Aan het einde van zijn carrière ontfermde Janssen zich over jonge spelers als Arno Arts en Chris van der Weerden. Hij was een vaderfiguur voor hen en werd dikwijls aangesproken als "ouwe" of "opa". In 1991 nam Frans Janssen afscheid van N.E.C.: Na 15 seizoenen, met 430 wedstrijden en 126 doelpunten. Daarna werd Frans Janssen trainer in het regionale amateurvoetbal, o.a. bij SC Millingen, Germania en SVO'68. Tegenwoordig heeft hij een eigen dakdekkersbedrijf en woont in Ooij.

Wilfried Brookhuis (Oldenzaal, 16 oktober 1961)

Wilfried Brookhuis kent een voetbalverleden als doelman van N.E.C. De Tukker stond in de periode 1985-1996 tussen de palen bij N.E.C. Wilfried Brookhuis heeft in totaal 428 wedstrijden in het shirt van N.E.C. gespeeld. Tijdens de openingswedstrijd van het Goffertstadion op 15 januari 2000 kreeg Brookhuis gelijktijdig met Cees Lok een afscheidswedstrijd. In december 2004 werd Brookhuis naast zijn functie als keeperstrainer ook hoofd opleiding van de voetbalschool van N.E.C., nu Voetbal Academie N.E.C. / FC Oss.

Carlos Aalbers (Winssem, 1 mei 1964)

Als de jonge Winssenaar zich in de regionale selectie speelt, is de belangstelling van Vitesse en N.E.C. gewekt. Hij kiest voor de Nijmeegse club, waar hij op zijn brommer naartoe kan. Als achttienjarige debuteert hij tegen Willem van Hanegem in De Kuip, wordt basisspeler en tijdens zijn carrière van veertien jaar in Nijmegen zal hij dat blijven. Aanvankelijk is hij zeer ambitieus en richt al zijn energie op het voetbal, maar wanneer blijkt dat de club naar zijn zin te weinig visie toont, begint hij een studie en geeft zijn maatschappelijke carrière voorrang. Hij speelt zijn laatste wedstrijd op 25 augustus 1995 thuis tegen Ajax (0-6), nog maar 31 jaar oud. Een half jaar later laat hij zich toch verleiden nog een paar maanden door te gaan. Op de laatste speeldag ontloopt N.E.C. rechtstreekse degradatie door in Tilburg van Willem II te winnen en via de nacompetitie wordt het eredivisieschap verlengd. Daarmee kan Carlos Aalbers, die inmiddels laatste man is geworden, waardig afscheid nemen van de club. Carlos Aalbers is nummer drie op de lijst van N.E.C.'ers wat betreft het aantal gespeelde wedstrijden in het betaalde voetbal en is bovendien de 'koning van de nacompetitie', waarvan hij er zeven meemaakt. Ook in het totaal aantal wedstrijden buiten competitieverband (behalve nacompetitie ook beker en Europa Cup) is hij onbetwist leider. Per 1 juli 2007 is Carlos Aalbers technisch directeur van N.E.C.

Jack de Gier (Schijndel, 6 augustus 1968)

Jack de Gier is een Nederlandse voetballer. Nadat hij voor de amateurclubs RKS V Schijndel en SVZW Zwierven had gespeeld, debuteerde Jack de Gier in het shirt van BVV Den Bosch op 20 augustus 1988 in het Nederlandse voetbal. Na 3 seizoenen in FC Den Bosch vertrok hij naar Cambuur. Daar speelde hij 3 jaar, waarna hij naar Go Ahead Eagles ging. Na 1 jaar in Deventer, had hij het wel gezien, en werd hij door Willem II gecontracteerd. In Tilburg speelde hij 2 seizoenen, want in de voorbereiding van het seizoen 97/98 kocht Lierse SK de spits. Bij Lierse speelde hij maar 1 jaar, want hij had er geen basisplaats. N.E.C. kocht hem in de zomer van 1998. Hij speelde 3 seizoenen in Nijmegen, waarna hij in 2001 naar het Schotse Dunfermline Athletic FC verhuisde. Na een half seizoen in Schotland vertrok hij naar FC Twente, waar hij zijn carrière afsloot. Jack is tegenwoordig Hoofd Profscouting voor N.E.C.

Dennis Gentenaar (Nijmegen, 30 september 1975) Dennis Gentenaar, een echte Nijmegenaar en clubman in hart en nieren. Dennis Gentenaar speelde jarenlang in de voetbalschool van N.E.C. In het seizoen 1995/1996 kwam hij bij de selectie van het eerste. De eerste vijf jaar moest Gentenaar genoegen nemen met een reserverol, maar vanaf het seizoen 2000/2001 was Dennis de onbetwiste nummer één van N.E.C. Mede door het goede keeperswerk van Gentenaar behaalde N.E.C. in het seizoen 2002/2003 Europees Voetbal. Daarnaast pakte Gentenaar het clubrecord door 642 minuten de nul te houden en kreeg het eveneens in het seizoen 2002/2003 de titel van 'doelman van het jaar'. In 2005 verliet Dennis zijn geliefde club N.E.C. Hij tekende een contract voor één jaar bij de Duitse club Borussia Dortmund. Na 1 seizoen verliet hij Dortmund weer om bij Ajax te gaan keepen. Inmiddels is Dennis Gentenaar weer iets dichterbij huis te vinden. Hij staat nu onder contract bij VVV Venlo.

Frank Demouge (Nijmegen, 25 juni 1982)

Na een groot aantal jaren bij de N.E.C. Voetbalschool, begon Frank Demouge zijn profcarrière bij N.E.C., waar hij vier seizoenen in de selectie speelde. Van deze seizoenen kende Demouge zijn beste seizoen in zijn debuutjaar, toen hij in 25 wedstrijden zeven maal doel trof.

Demouges laatste seizoen bij N.E.C. was een rampjaar. Terwijl het einde van zijn contract in zicht kwam, verhinderden blessures een goed optreden in wedstrijden. Uiteindelijk besloot N.E.C. daardoor zijn contract niet te verlengen, waarna Demouge zijn heil zocht bij FC Eindhoven in de eerste divisie.

Door het goede seizoen dat Demouge draaide bij laagvlieger FC Eindhoven verdiende hij een transfer naar het grotere FC Den Bosch, waarvoor hij in 2006/2007 debuteerde en twaalf goals maakte. In de zomer van 2007 verhuist hij naar Willem II in Tilburg. Daar begint zijn eerste seizoen met een tegenvaller. Door een knieblessure is hij enkele weken uitgeschakeld. Hierdoor liet zijn debuut in het rood-wit-blauw even op zich wachten. Na een moeizaam begin, liet hij zich het eerste half jaar bij Willem II zien als een knokker. Zijn eerste doelpunten maakte hij in de thuiswedstrijd tegen Excelsior (6-0), waarna hij zijn seizoen totaal in zijn eerste Tilburgse jaar opkrikt tot acht competitiedoelpunten.

In het daaropvolgende seizoen, evenaart hij dat totaal na de eerste zeven speelrondes van 2008/2009. Vervolgens blijft Frank Demouge aan de lopende band scoren en komt het geruchtencircuit op gang. Willem II wil zijn aflopende contract graag verlengen. Zelf geeft hij aan dat hij een toekomst in het Engelse voetbal ambieert. Desondanks wordt op 8 december 2008 bekend dat hij na 13 wedstrijden en 12 doelpunten dat seizoen, zijn contract zal gaan verlengen tot de zomer van 2012.

Bjørn van der Doelen (Goirle, 24 augustus 1976)

Bjørn van der Doelen debuteerde in het seizoen 1994-1995 voor PSV in de wedstrijd tegen FC Utrecht. Deze wedstrijd is berucht vanwege een incident met Utrecht speler Edwin Gorter. Laatstgenoemde prikte een vinger onder het oog van Bjørn van der Doelen, tot afgrijzen van de kijkers van Studio Sport. Bjørn van der Doelen is bij PSV nooit basisspeler geworden. Na 3 seizoenen PSV is hij op huurbasis gaan spelen voor Standaard Luik in België. Daarna keerde hij terug bij PSV. Na wederom 3 seizoenen PSV vertrok de middenvelder naar FC Twente en vervolgens N.E.C. waar hij zijn carrière op 29-jarige leeftijd afsloot. Van der Doelen werd door zijn grote inzet en passie populair bij de fans van PSV, Standaard Luik, FC Twente en uiteindelijk N.E.C.

Al tijdens zijn voetbalcarrière was Van der Doelen actief als zanger en schrijver van liedjes. Na afloop van het voetbalavontuur besloot hij om zich hier meer op te gaan richten, smeebedes van Nijmeegse voetbalfans ten spijt. Zijn eerste single was "Bende mal" en kwam in 2006 uit. Een liedje geschreven naar aanleiding van een opmerking van zijn moeder op haar verjaardag. Deze single was een bescheiden hit op onder andere omroep Brabant. In juni 2007 kwam de cd-single "Nijmegen" uit, een hommage aan deze stad en aan de voetbalclub N.E.C. Deze single is nog regelmatig te horen in N.E.C. stadion de Goffert en in diverse Nijmeegse kroegen.

Arjan Ebbinge (Veendam, 6 december 1974)

Via Groningen, Veendam en Heerenveen kwam verdediger Arjan Ebbinge aan het begin van seizoen 2003-2004 bij N.E.C. Al speelde hij 'slechts' 2 seizoenen in Nijmegen, hij groeide uit tot een van de meest sociale en betrokken N.E.C. spelers. Nog steeds woont Arjan Ebbinge in Nijmegen en zet zich nog met regelmaat in voor N.E.C.

Danny Hesp (Amsterdam, 19 oktober 1969)

Hesp is sinds juli 2005 voorzitter van de Vereniging van Contractspelers (VVCS). Zijn loopbaan als voetballer begon hij bij Ajax in het seizoen 1987/1988. Hij werd geveeld door een zware blessure, waardoor hij nooit meer op zijn oude niveau zou terugkomen. Een doorbraak bij Ajax zat er niet meer in en hij zette zijn carrière voort bij SC Heerenveen. Toen hij na twee seizoenen SC Heerenveen op een zijspoor belandde, zocht hij zijn geluk in Oss bij de plaatselijke vereniging TOP Oss (nu FC Oss). Hij vervolgde zijn carrière via Roda JC en AZ naar NEC. Bij NEC vond hij zijn draai en groeide hij uit tot een zeer belangrijke speler en werd hij op een gegeven moment zelfs aanvoerder. Uiteindelijk sloot hij zijn carrière af met twee seizoenen bij RBC Roosendaal. In totaal speelde hij 437 officiële wedstrijden, waarin hij 39 keer scoorde.

Edgar Osvaldo Barreto Cáceres (Asunción, 15 juli 1984)

Edgar Barreto is een Paraguayaans voetballer. Hij speelt per 2009/10 voor Atalanta Bergamo, waar hij een contract tekende voor vier seizoenen. Eerder speelde hij voor onder meer het Nederlandse N.E.C. In Paraguay speelde Edgar bij Cerro Porteño en in januari 2004 tekende hij bij N.E.C. in Nederland. Barreto onderscheidde zich bij de Nijmeegse club door zijn traptchniek. Sinds zijn komst naar de Goffert wordt hij door verschillende grote clubs nauwlettend in de gaten gehouden en beschouwd als groot talent. In 2004 won hij zilver op de Olympische Spelen in Athene door de finale tegen Argentinië te halen. Barreto plaatste zich met het Paraguayaans voetbalelftal voor het WK 2006. Hier speelde hij 1 wedstrijd. In 2007 was hij basisspeler op het toernooi om de Copa América. Op 19 juli 2007 tekende hij een vierjarig contract bij het Italiaanse Reggina, wat uitkomt in de Serie A. Bij de degradatie van Reggina aan het eind van het seizoen 2008/09 bleef Barreto in de Serie A door een contract te tekenen bij Atalanta Bergamo.

Patrick Pothuizen (Culemborg, 15 mei 1972)

'Potje' is een Nederlands profvoetballer uitkomend voor N.E.C. Pothuizen begon zijn carrière in het betaalde voetbal bij Vitesse, waar hij debuteerde in het seizoen 1992/1993. Na anderhalf seizoen (en tien gespeelde wedstrijden) vertrok hij voor een half jaar naar Dordrecht'90. In 1994 tekende de verdediger bij NEC Nijmegen, waar hij zes seizoenen achteen basisspeler was. In 2000 keerde hij terug bij Vitesse, maar dat bleek geen succes, mede wegens de afkeer van de supporters jegens hem; na de winterstop vertrok hij dan ook naar FC Twente. In Enschede speelde Pothuizen ruim drie jaar, voordat hij in 2004 weer terugkeerde bij NEC. Pothuizen kwam minder aan spelen toe dan in eerdere jaren maar speelt nog steeds in Nijmegen, waar hij nog steeds een belangrijke rol heeft binnen het team en waarbij hij een coachende rol heeft in de jonge spelersgroep.

Gábor Babos (Sopron, Hongarije, 24 oktober 1974)

Gábor Babos is een Hongaars voetbalkeeper die uitkomt voor N.E.C. In de zomer van 2000 tekende Gábor een contract bij NAC Breda, waar hij al snel uitgroeide tot een van de betere keepers van de eredivisie. Toen in de zomer van 2004 zijn contact bij NAC Breda afliep, tekende hij bij Feyenoord. Hij heeft 27 interlands voor Hongarije op zijn naam staan. Sinds de zomer van 2005 speelt hij voor N.E.C., waarvan het eerste seizoen op huurbasis. Met ingang van het seizoen 2009-2010 is de Hongaar tevens aanvoerder van de Nijmegenaren.

Jonas Olsson (Landskrona, 10 maart 1983)

Jonas Olsson is een Zweeds voetballer die anno 2006 onder contract staat bij West Bromwich Albion. Olsson speelde zijn hele jeugd voor Landskrona BoIS, uit zijn geboortestad Landskrona. In 2003 debuteerde hij daar. Na 56 wedstrijden in twee en een half seizoen vertrok hij in 2005 naar N.E.C. uit Nijmegen. In de drie seizoenen bij N.E.C. maakte hij veel indruk. Dit leverde hem in 2008 een transfer op naar de Engelse Premier League bij West Bromwich Albion.

Peter Wisgerhof (Wageningen, 19 november 1979)

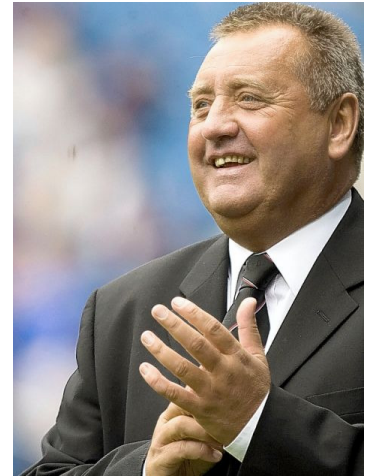
Wisgerhof werd op jonge leeftijd door Vitesse gescout bij vv ONA '53. Hij doorliep de jeugd en maakte in het seizoen 1999/00 zijn debuut in de hoofdmacht. Hij speelde 15 wedstrijden dat seizoen en mocht van Vitesse verhuurd worden. N.E.C. nam de verdediger over en na een huurperiode van een jaar werd hij ook definitief ingelijfd door de club uit Nijmegen. Tot de winterstop van seizoen 2008/09 speelde hij bij N.E.C., was hij ongelooflijk belangrijk binnen en buiten het veld en was hij tevens aanvoerder van de ploeg. Op 14 januari maakte hij, na bijna 10 jaar bij N.E.C., de overstap naar FC Twente, die een opvolger zochten voor de naar Ajax vertrokken Rob Wilaert. Hij tekent voor 3,5 jaar. Wisgerhof speelde 13 maal in Jong Oranje en maakte daarin 1 doelpunt.

Hoofdstuk 7: Trainers door de jaren heen

N.E.C. heeft in de loop van de jaren natuurlijk veel trainers gehad. Voor jouw spreekbeurt hebben we er een paar uitgepikt:

James (Jimmy) Calderwood (Glasgow, 28 februari 1955) is een voormalig voetballer en is momenteel in diezelfde wereld actief als coach. Hij was trainer bij N.E.C. van 1997 tot november 1999 toen hij door Dunfirmline Athletic werd weggeplukt uit Nijmegen. De hoogste eindklassering onder Jimmy Calderwood boekte N.E.C. in het seizoen 1997-1998, een 8^e plaats.

Johan Neeskens (Heemstede, 15 september 1951)

Neeskens werd geboren in Heemstede en begon zijn voetballoopbaan bij RCH, waar hij in 1968 in het eerste team debuteerde. Na twee seizoenen werd hij door AFC Ajax ontdekt. Met Ajax won hij drie keer de Europacup I, twee keer de Nederlandse beker, werd twee keer landskampioen en won ook de wereldbeker voor clubteams. Met het Nederlands elftal behaalde hij twee keer zilver op het WK (1974 en 1978). In totaal speelde hij 49 interlands, waarin hij 17 keer scoorde. Hij werd befaamd om zijn strafschoppen, die hij zonder aarzelen met de punt van zijn kicks genadeloos hard en hoog in het doel joeg. Eveneens legendarisch waren zijn hardheid, zijn 'jagen op de bal' en zijn hoge incasseringsvermogen.

Na de periode bij Ajax speelde hij van 1974 tot 1979 bij FC Barcelona, waar hij naast Johan Cruyff speelde, vandaar zijn bijnaam "*Johan Segundo*", dat "*Johan de Tweede*" betekent. Met Barcelona won hij een Spaanse Beker en een Europacup II. Hij werd Spaans speler van het jaar in 1976. In datzelfde jaar haalde hij met het Nederlands elftal ook het brons op het EK 1976. Na zijn tijd bij Barcelona, heeft hij nog zes seizoenen bij New York Cosmos gespeeld. Met Cosmos behaalde hij in 1982 het landskampioenschap. Na Cosmos speelde hij verrassend bij FC Groningen, dat liep echter uit op een deceptie. Hij speelde maar zeven wedstrijden waarin hij niet scoorde.

Ronnie de Groot (Nijmegen, 29 maart 1960)

Het bikkeltje of kortweg *Bikkel*, is een oud-profvoetballer en assistent-trainer van de club N.E.C.

De geboren Nijmegenaar was in het verleden ook als voetballer actief bij N.E.C. Hij speelde meer dan 200 wedstrijden en kreeg de bijnaam 'Bikkeltje'. Ron de Groot moest al op 27-jarige leeftijd vanwege blessures stoppen met profvoetbal.

Sinds het seizoen 1993/1994 is De Groot assistent-trainer bij N.E.C. Daar is hij in twee periodes steeds een half jaar interim-hoofdtrainer geweest.

Op 12 oktober 2009 werd De Groot na een training getroffen door een hartstilstand.

Na reanimatie door de medische staf van N.E.C. werd hij naar het ziekenhuis vervoerd, alwaar hij geopereerd werd.

Mario Been (Rotterdam, 11 december 1963)

Rotterdammer Mario Been is een Nederlands voetbalcoach en voormalig voetballer bij onder meer Feyenoord in de jaren tachtig. Tussen 2000 en 2004 was Been assistent van Feyenoord-trainer Bert van Marwijk. In het seizoen 2005/2006 werd hij als hoofdtrainer van satellietclub Excelsior kampioen van de Gouden Gids Divisie. Vanaf het seizoen 2006-2007 werd hij actief als hoofdtrainer van eredivisieclub N.E.C. uit Nijmegen. Bij N.E.C. is hij zeer succesvol als trainer, zo wist hij zich in het seizoen 2007-2008 te plaatsten voor UEFA Cup voetbal.

Op donderdag 18 december 2008 heeft Mario, met zijn N.E.C, voor het eerst in de geschiedenis van de Nijmegenaren de laatste 32 (1/16 finale) van de UEFA Cup gehaald. Bij de beslissende wedstrijd (2-0 Udinese) werd na afloop bekend gemaakt dat Mario zich tot 2012 als coach had vastgelegd bij de Nijmeegse voetbalclub.

Zaterdag 24 januari 2009 maakte Mario Been toch bekend dat hij vanaf het seizoen 2009-2010 de nieuwe hoofdcoach wordt bij zijn grote liefde Feyenoord.

Wiljan Vloet (Schijndel, 10 september 1962) is een Nederlands voetbaltrainer. Vloet begon zijn trainerscarrière nog als leerling van het CIOS. in 1986 werd hij de opvolger van Foppe de Haan bij vv Steenwijk en in 1998 promoveerde hij met OJC Rosmalen naar de Hoofdklasse. In 1999 werd Vloet Hoofd Opleidingen bij de FC Den Bosch waar hij in 2001 trainer-coach werd. Vanaf 2002 trainde hij drie seizoenen lang Roda JC.

Vloet werd in juli 2005 trainer van Sparta Rotterdam. In december 2006 kondigde hij aan dat hij de club na het lopende seizoen zal verlaten, vooral vanwege zijn slechte verstandhouding met enkele leden van het Spartabestuur. In april 2007 werd bekend dat hij het gedegradeerde ADO Den Haag zou gaan coachen. Vloet tekent een contract voor één jaar met een optie voor een tweede jaar. Die optie werd niet gelicht worden, want begin 2008 werd bekend dat Vloet in het seizoen 2008-2009 als hoofd jeugdopleidingen binnen PSV aan de slag zal gaan. Met ADO Den Haag eindigde hij op de zesde plaats in de reguliere competitie, maar wist via de play-offs promotie naar de Eredivisie af te dwingen.

Na de periode met ADO Den Haag werd hij hoofd jeugdopleidingen bij PSV Eindhoven. Hij tekende een contract tot 2011. Dit contract zou hij niet uitdienen, want per 16 november 2009 wordt hij coach van N.E.C. uit Nijmegen.

Hoofdstuk 8 - N.E.C. en de Maatschappij

Betaald Voetbalorganisatie N.E.C. is zich zeer bewust van de rol die het speelt in de maatschappij en is zich bewust van de voorbeeldfunctie zoals spelers en trainers die hebben. Waar mogelijk zet N.E.C. zich dus ook in voor wijken in Nijmegen en de directe omgeving daarvan, is actief op scholen en bij amateurvoetbalverenigingen.

Samen met woningstichting Talis heeft N.E.C. zelfs een stichting opgericht vanuit waar al deze activiteiten georganiseerd worden. Deze stichting heet Wij staan voor de Wijk. Deze stichting initieert, ondersteunt en organiseert dus maatschappelijke projecten en activiteiten in de regio Nijmegen. Door krachten te bundelen van partners, betrokkenheid van bewoners en de inzet van de onderdelen sport, gezondheid en veiligheid, levert de stichting een positieve bijdrage aan de leefbaarheid in wijk en straat.

Van de diverse projecten is de N.E.C. BuurtBattle de bekendste. Stichting Wij staan voor de Wijk ontving voor dit project 'de groene bal' van minister-president Jan Peter Balkenende. Met dit project kunnen verschillende teams uit verschillende wijken in Nijmegen punten verdienen met een zaalvoetbaltoernooi, maar ook zijn er punten te verdienen als zij zich positief inzetten voor hun wijk. Hiervoor kunnen ze bijvoorbeeld winkelwagentjes terugbrengen naar een supermarkt, onkruid wieden in plantsoenen of een schoonmaakactie houden in bussen of in de straten waar ze wonen.

Opening Ronald McDonaldhuis Nijmegen

Opfleurdag

Scoren voor Gezondheid

N.E.C. BuurtBattle

Hoofdstuk 9 - Leuk om te doen in de klas

N.E.C. Woordzoeker

Probeer de woorden in het grijze kader te vinden in het vierkant met allemaal letters. De letters die je overhoudt vormen samen een woord

V	D	M	U	B	I	S	E	O
N	L	O	M	I	O	C	I	A
I	O	E	N	I	T	H	J	C
J	D	K	M	Q	T	O	D	A
M	E	C	R	I	E	N	E	R
E	W	O	O	U	N	E	N	U
G	E	R	W	E	K	C	I	C
E	G	B	A	B	O	S	K	V
N	E	L	K	A	B	I	R	X
U	S	D	I	V	A	D	V	U

VLEMINCKX	BROCK	NEC	LODEWEGES
BABOS	WORM	SCHONE	DAVIDS
EL KABIR	NIJMEGEN	CURACAO	EIJDEN
SIBUM	OTTEN		